
Mesijansko Biblijska Studija - 105

OPRAVDANJE I POSVEĆENJE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

OPRAVDANJE I POSVEĆENJE

MBS 105

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

A od dana posle subote, od dana kad ste doneli snop za prikaznicu, nabrojite sebi sedam punih subota.

(Levitski Zakon 23:15)

Ovo je Mesijansko Biblijska Studija o opravdanju i o posvećenju, a to su dva glavna aspekta vernikovog spasenja.

I. OPRAVDANJE

Šta Biblija uči o opravdanju i šta tačno opravdanje jeste? Opravdanje je izuzetno važan teološki koncept u Pismima. To je glavni aspekt vernikovog spasenja i nikako ne bi trebalo da je to nešto što ne razumemo. Temu opravdanja proučavaćemo u osam razdvojenih tačaka.

A. Značenje Opravdanja

1. Deklarativna Izjava

Temeljno značenje opravdanja, bez obzira na način na koji je upotrebljeno, jeste jednostavno „proglasiti pravednim.“ Opravdanje ne znači, „biti pravedan“ niti znači „biti učinjen pravednim,“ opravdanje jednostavno znači „proglasiti pravednim.“ To je deklarativna izjava. Izjava kojom se nešto proglašava. U svom teološkom značenju, opravdanje je delo Božije po kojem On proglašava grešnika pravednim na temelju savršene pravednosti Ješue (Isusa) Mesije. Stoga je opravdanje sudski akt od Boga po kojem On proglašava da su zadovoljeni svi zahtevi Zakona prema grešniku na temelju pravednosti Ješue Mesije.

2. Deklarativni Čin

Stoga, opravdanje ima sudsko značenje i ima svoju pravosudnu poziciju. Još jednom, ono ne znači „biti učinjen pravednim,“ već jednostavno „biti proglašen pravednim.“ U tom smislu, opravdanje stoji nasuprot osudi (Ponovljeni Zakon 25:1; Mudre Izreke 17:15; Rimljani 8:33-34). Ukoliko se nekom sudi, taj je na kraju ili opravdan, ili osuđen, to su suprotnosti. Ukoliko osoba nije osuđena, ukoliko nije proglašena krivom, onda je osoba proglašena pravednom. Tako da sam čin opravdanja nosi sa sobom koncept izricanja presude. Proglasiti pravednim znači doneti sud (Rimljani 8:33). Stoga, opravdanje je deklarativni čin; to je kada neko proglašava da neko drugi jeste nešto.

3. Konstitutivni (Zakonodavni) Čin

Opravdanje je također i konstitutivni čin. Ono je konstitutivni čin upravo zbog uračunavanja poslušnosti i pravednosti Isusa Mesije. Postoje tri velika uračunavanja: uračunavanje Adamovog greha Adamovom potomstvu; uračunavanje greha čovečanstva Ješui Mesiji; i uračunavanje Mesijine pravednosti verniku. Ono je konstitutivni čin zato što samo na temelju uračunavanja pravednosti Mesijine verniku, taj vernik može da bude proglašen pravednim.

B. Grčke Reči Koje Nose Koncept Opravdanja

Postoji jedan glavni Grčki koren iz kojeg je izvučen koncept opravdanja. Iz ovog Grčkog korena proizlazi pet Grčkih reči koje nose značenje pravednosti i opravdanja.

Prva reč je **dikaioos**, a znači „pravedan“ (Rimljani 5:19).

Druga Grčka reč je **dikaiotheia**, a znači „pravednost“ (Rimljani 5:21; 9:30-32).

Treća Grčka reč je **dikaioo**, a znači „opravdati“ (Matej 12:37; Dela 13:39; Rimljani 2:13; 3:4).

Četvrta Grčka reč je **dikaionomata**, a znači „pravedna dela,“ ili „pravedno delovanje“ (Luka 1:6; Rimljani 2:26; 5:16, 18; Jevrejima 9:1, 10; Otkrivenje 15:4; 19:8).

Peta Grčka reč iz istog korena jeste **dikaiosis**, a znači „čin opravdanja“ (Rimljani 4:25; 5:18).

Svih pet ovih Grčkih reči dolazi iz istog Grčkog korena. Iz ovih pet izvučenica ovog korena dolazi nam Biblijska doktrina o opravdanju.

C. Temelj Opravdanja

Šta je temelj opravdanja? Postoje dva aspekta u odnosu na temelj opravdanja, jedan je pozitivan, drugi negativan.

1. Pozitivni Aspekt

Pozitivno, temelj opravdanja je trostruk. Prvo, opravdanje je utemeljeno na Božijoj milosti koja je očitovana u savršenom životu Isusa Mesije u Njegovoj poslušnosti i žrtvenoj smrti. Drugo, opravdanje je Njegovom krvlju (Rimljani 5:9). Treće, pravedna dela, pravednost Ješui, uračunavaju se verniku (I Korinćanima 1:30; II Korinćanima 5:21). Tako da pozitivno, temelj opravdanja jeste milost Božija kroz Isusa Mesiju, po Njegovoj krvi, kada se pravednost Ješui uračuna verniku.

2. Negativni Aspekt

Negativni temelj opravdanja jeste to da opravdanje nije na temelju ljudskog delovanja. Niko nikada neće biti opravdan na temelju svojih dela. Ovo se uči mnogo puta na mnogo mesta u Pismima. Kada je osoba opravdana, nikada opravdanje nije na temelju dela; dobra dela nikada nisu temelj za Biblijsko opravdanje (Rimljani 3:28, 4:5-6; Galatima 2:16).

D. Sredstva Opravdanja

Ima pet stvari koje treba istaknuti u vezi sa sredstvima opravdanja.

Prvo, sredstvo opravdanja uvek je vera (Rimljani 3:21-22). Ovde treba napraviti jasno razlikovanje. Vera je uvek sredstvo opravdanja; nikada nije temelj opravdanja. Biblija nigde ne tvrdi da opravdanje ide na račun vere; vera nikada nije temelj opravdanja. Grčka konstrukcija u svakoj rečenici jasno pokazuje da je opravdanje uvek kroz veru, ili po veri. Stoga je vera sredstvo opravdanja (Dela 13:38-40; Rimljani 3:26-30; 5:1; 10:10; Galatima 2:16; 3:8, 24).

Druga stvar u vezi sa sredstvom opravdanja jeste da je opravdanje uvek na pravednom temelju. Postoje zahtevi Božijeg Zakona protiv grešnika, i ovi zahtevi moraju da budu zadovoljeni da bi se opravdanje opšte desilo. Način na koji Zakon Božiji opravdava jeste tako da se pravednost Isusa Mesije uračuna verniku i vernik je tako opravdan; stoga, opravdanje uvek počiva na pravednom temelju.

Treća stvar koju treba istaknuti u vezi sa sredstvom opravdanja jeste to da opravdanje nikada ne dolazi po ljudskoj pravednosti, niti po ljudskim zaslugama; nikada nije temeljeno na delima (Rimljani 3:20; 4:2; 10:3-4; Galatima 2:16; 3:10-11, 24; 5:4; Filemonu 3:9).

Četvrta stvar povezana sa sredstvom opravdanja jeste to da je opravdanje po milosti (Postanak 15:6; Rimljani 3:24-26; 5:18-21; Titu 3:5-7).

Peta stvar u vezi sa sredstvima opravdanja jeste to da sudija mora da opravda pravednoga i da osudi opakoga; to je odgovornost istinskog i nepristranog sudije. Pa ipak, rečeno nam je u Pismima da Gospod opravdava bezbožnika (Rimljani 3:21-25; 4:5). Kako je moguće da sudija mora da opravda pravednoga i da osudi opakoga, a Biblija nas unatoč tome uči da Bog opravdava bezbožnika? Nadalje, Biblija takođe uči da je Bog pravedan dok opravdava bezbožnika (Rimljani 3:26). Moguće je upravo zbog sredstva, a to je uračunata pravednost Mesijina (Rimljani 5:17-19). Kada vernik ima pravednost Mesijinu koja je uračunata njemu, on je učinjen pravednim, i kako je učinjen pravednim uračunavanjem pravednosti, vernik sada može da bude proglašen pravednim putem opravdanja. Na ovaj način Bog nije nedosledan kada opravdava bezbožnika.

E. Aspekti Opravdanja

Biblija nam govori o sedam aspekata opravdanja.

Prvo, vernik je opravdan od Boga. To je izvor opravdanja; to je pravednost isplanirana (Rimljani 3:26).

Drugi aspekt opravdanja jeste to da je vernik opravdan **krvlju**. Ovo je temelj opravdanja; ovo je pravednost providenja (Rimljani 3:24-25; 5:9).

Treći aspekt opravdanja jeste to da je vernik opravdan **verom**. Ovo je sredstvo opravdanja; ovo je pravednost pribavljena (Rimljani 3:28; 4:5; 5:1).

Četvrti aspekt opravdanja jeste to da je vernik opravdan milošću. Ovo je princip delovanja opravdanja. Opravdanje deluje na temelju milosti; to je sama suština opravdanja (Rimljani 3:24).

Peti aspekt opravdanja jeste taj da je vernik opravdan **Duhom**. Duh Sveti je onaj koji čini opravdanje; to je moć opravdanja (I Korinćanima 6:11).

Šesti aspekt opravdanja jeste opravdanje **delima**. Ovo je dokaz opravdanja; ovo je opravdanje dokazano (Jakovljeva 2:21, 24-25). Vernik nije opravdan delima kao sredstvom opravdanja; već je vernik opravdan delima i to tako da su dela dokaz da je on već opravdan.

Sedmi aspekt opravdanja jeste opravdanje u Mesiji. Ovo je pozicija onoga koji je opravdan; ovo je posedovanje opravdanja (II Korinćanima 5:21).

F. Elementi Opravdanja

Postoje pet specifičnih elemenata opravdanja koja nam se iznose u Reči Božijoj.

Prvi element jeste oprost kazne za greh; kroz opravdanje, kazna za greh je otpuštena (Isaija 53:5-8; Dela 13:38-39; Rimljani 4:7; 8:1, 33-34; II Korinćanima 5:21; Efescima 1:7; I Petrova 2:24).

Drugi element opravdanja jeste obnavljanje naklonosti; vernik je obnovljen u i za naklonost Božiju (Galatima 2:16; 3:26).

Treći element vernikovog opravdanja jeste uračunavanje pravednosti; vernik poseduje pravednost Mesijinu koja mu je uračunata (I Korinćanima 1:30; II Korinćanima 5:21).

Četvrti element opravdanja jeste oprost greha prošlih, sadašnjih, i budućih; verniku je oprošteno za sve njegove grehe (Psalam 103:12; Isaija 44:22; Jevrejima 10:14).

Peti element opravdanja jeste da je ono takođe i deo procesa predodređenja (Rimljani 8:28-32).

G. Rezultati Opravdanja

Biblija nam govori o sedam rezultata opravdanja.

Prvo, vernik ima **mir sa Bogom** (Rimljani 5:1). Razlog zašto sada vernik ima mir sa Bogom je taj što mu je oprošteno zbog opravdanja.

Drugi rezultat je Božija naklonost; vernik sada stoji u milosti Božijoj (Rimljani 4:6).

Treći rezultat nam daje Pavle u Rimljanima 8:1: **Nikakve dakle sada osude onima koji su u Hristu Isusu.**

Četvrti rezultat je pravo nasledstva; vernik postaje nasledovatelj Božiji (Titu 3:7).

Peti rezultat opravdanja je uračunavanje Mesijine pravednosti; vernik je proglašen pravednim samim činom uračunavanja (Rimljani 4:5). Bog sada vidi vernika pravednim zato šta vernik sada poseduje pravednost Mesijinu.

Šesti rezultat opravdanja jeste taj da je vernik sada spašen od gneva Božijeg. Biblija nam govori o dve različite vrste gneva. Prvo je općeniti Božiji gnev koji se otkriva protiv i **na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi** (Rimljani 1:17-18). Vernik je izbačen od Božijeg gneva protiv greha (Rimljani 5:9). Još jedna vrsta gneva Božijeg jeste gnev Velike Nevolje; vernik je takođe spašen i od Božijeg gneva Velike Nevolje (I Solunjanima 1:10). Ovo je jedan od nekoliko razloga zašto vernici neće proći kroz Veliku Nevolju.

Sedmi rezultat opravdanja jeste zagantovana slava. Slava vernika zagantovana je upravo putem njegovog opravdanja, jer oni koji su **opravdani**, oni će da budu i **proslavljeni** (Rimljani 8:30; Galatima 5:5).

H. Karakteristike Opravdanja

Postoje četiri karakteristike opravdanja.

Prvo, opravdanje je u Isusu Mesiji; vernik je opravdan svojom pozicijom u Njemu (Dela 13:39; Rimljani 8:1; I Korinćanima 6:11; Galatima 2:17).

Druga karakteristika opravdanja jeste to da je opravdanje deo Njegovog otkupljujućeg dela; oduvek je deo plana otkupljenja to da će vernik biti opravdan (Rimljani 3:24; 5:9; 8:33-34).

Treća karakteristika opravdanja jeste to da opravdanje dolazi po **pravednosti Božijoj**. Drugim rečima, to je Božija pravednost (Rimljani 1:17; 3:21-22; 10:3; Filipljanima 3:9).

Četvrta karakteristika opravdanja jeste to da je pravednost opravdanja upravo pravednost i poslušnost Mesijina (Rimljani 5:17-19).

II. POSVEĆENJE

Posvećenje je drugi glavni aspekt vernikovog spasenja i ovu temu ćemo da proučavamo u osam kategorija.

A. Značenje Posvećenja

Temeljno značenje posvećenja jeste „biti odvojen na stranu.“ Posvetiti nešto jednostavno znači, „odvojiti to na stranu.“ To u sebi ne nosi nužno koncept svetosti. U odnosu prema činjenici vernikovog spasenja, posvećenje se definiše kao: „Delo nezaslužene milosti Božije u kojem smo obnovljeni u celom biću na sliku Božiju i sve više i više smo osposobljeni da umiremo grehu i da živimo pravednosti.“

Tako da samo posvećenje može da bude definisano kao: „Milosno i neprestano delovanje Duha Svetoga u kojem On pročišćava grešnika, obnavlja celu njegovu prirodu na sliku Božiju, i osposobljava ga da čini dobra dela.“

To je Biblijsko posvećenje u svom značenju i definiciji.

B. Grčke Reči Koje Nose Koncept Posvećenja

Ima jedan koren u Grčkom jeziku iz kojeg se izvlači koncept posvećenja. Iz ovog jednog Grčkog korena proizlazi devet različitih oblika reči koje, sve, na neki način, nose koncept posvećenja.

Prva Grčka reč je **hagiasmos**, a znači „posvećenje.“ Upotrebljena je sve zajedno deset puta u Novom Zavetu: u Rimljanima 6:19, 22; I Korinćanima 1:30; I Solunjanima 4:3, 4, 7; II Solunjanima 2:13; I Timoteju 2:15; Jevrejima 12:14; i u I Petrovoj 1:2.

Druga Grčka reč je **hagiosunei**, a znači „svetost.“ Upotrebljena je samo jednom u Novom Zavetu: u Rimljanima 1:4.

Treća Grčka reč je **hagiotēs**, a znači „posvetiti.“ Upotrebljena je samo dvaput: u II Korinćanima 1:12 i u Jevrejima 12:10.

Četvrti oblik reči je **hagiazō**, a znači „posvetiti,“ „odvojiti za Boga,“ „pročistiti ili posvetiti.“ Upotrebljena je sve zajedno dvadeset osam puta u Novom Zavetu, od kojih su neki: Matej 6:9; 23:17, 19; Luka 11:2; Jovan 17:19; Efescima 5:26; I Solunjanima 5:23; II Timoteju 2:21; Jevrejima 2:11; 9:13; 13:12; i I Petrova 3:15.

Peta Grčka reč je **hagios**. Ova reč je pridev, a znači „sveti.“ Upotrebljena je sve zajedno 235 puta. Od svih tih pominjanja 94 puta upotrebljena je zajedno sa reči „duh,“ i pri tome je naglašeno Duh Sveti. Šezdeset-jedan put upotrebljena je u vezi sa vernicima u smislu aspekta vernikovog spasenja.

Šesti oblik reči je takođe **hagios**, ali je ovo malo drugačiji tip prideva koji je upotrebljen osam puta, a znači „čisto,“ „sveto,“ ili „pobožno.“

Sedmi oblik reči je ponovo **hagios**, ali u ovom slučaju, u pitanju je prilog koji je upotrebljen samo jednom: u I Solunjanima 2:10.

Osmi oblik termina je **hagiotēs**, izgovara se isti kao i treća reč, ali ovde je u pitanju imenica. Upotrebljena je u Luka 1:75 i u Efescima 4:24.

Deveti oblik reči je **hiegos**, što znači „svetinja,“ a upotrebljena je u I Korinćanima 9:13: i u II Timoteju 3:15.

Iz ovih devet oblika istog Grčkog korena, koji je korišten na različite načine kroz Novi Zavet, izvučena je doktrina o posvećenju. Temeljno značenje posvećenja jeste „biti odvojen na stranu.“ U duhovnom smislu, to je „biti odvojen za Boga“ tako da On može sve više da nas čini svetima, i da nas sve više saobražava slici Sina Božijeg. Ovih devet Grčkih oblika iz kojih dobijamo koncept posvećenja jednostavno nam daju različite aspekte značenja ovog termina.

C. Korištenje Grčkih Reči

Postoje osam stvari koje treba znati o korištenju različitih Grčkih reči za posvećenje u Novom Zavetu.

Prvo, moramo biti svesni da postoje različiti prevodi. Isti Grčki koren preveden je na nekoliko različitih načina u Engleskoj Bibliji, ali postoje tri glavna načina na koji je prevedeno. U prvom glavnom načinu je prevedeno terminom „posvetiti.“ Ovo nalazimo 106 puta u Starom Zavetu i trideset-jedan put u Novom Zavetu. Drugi glavni prevod jeste reč „svet.“ Tako je prevedeno četiri stotine puta u Starom Zavetu, ali samo dvanaest puta u Novom Zavetu. Treći glavni način prevođenja ovog termina je „sveti“ ili „sveti.“ Zapravo „sveti“ su drugi najuobičajeniji naziv za vernike, a upotrebljen je šezdeset-dva puta. Najčešći termin za vernike je „braća,“ a upotrebljen je sto-osamdeset-četiri puta. Termin „Hrišćani“ upotrebljen je tri puta. Stoga, tri glavna načina kako se prevodi ovaj Grčki koren jesu „posvetiti,“ „svet,“ ili „sveti.“

Drugi način korištenja reči posvećenje odnosi se na Boga koji je posvećen, jer je Bog Sebe odvojio (Levitski Zakon 21:8). Čak i Mesija može da posveti sam Sebe u smislu da je On taj koji odvaja Sebe (Jovan 17:19).

Treći način na koji se posvećenje koristi jeste taj da Bog posvećuje osobe. Na primer, Otac posvećuje Sina (Jovan 10:36); Bog posvećuje sveštenike i On posvećuje Izrael (Izlazak 29:44; 31:13); i takođe, Bog posvećuje vernike (I Solunjanima 4:3).

Četvrti način korištenja posvećenja jeste Božije posvećivanje mesta i stvari (Postanak 2:3; Izlazak 29:43).

Peto korištenje jeste da čovek posvećuje Boga. Ovo je dobar primer da se pokaže da „posvetiti“ ne mora da znači „učiniti nekog svetim.“ Nijedan čovek ne može Boga učiniti svetim. To nije moguće, jer Bog već jeste apsolutno svet. Posvetiti jednostavno znači, „biti odvojen na stranu.“ Vernici mogu da odvoje Boga u svojim

životima, i na taj način, vernik može posvetiti Boga (Matej 6:9). Vernik može posvetiti Mesiju na ovakav način (I Petrova 3:15).

Šesto korištenje jeste da čovek može čak da posveti samog sebe (Rimljani 12:1; II Korinćanima 7:1; II Timoteju 2:21). Čovek ima kapacitet da odvoji sebe na stranu Gospodu za korištenje.

Sedmo korištenje jeste da čovek može da posveti osobe i stvari; on može da stvari odvoji na stranu (Izlazak 19:14; II Letopisa 29:17; I Korinćanima 7:14).

Osmo korištenje jeste to da jedna stvar može da posveti drugu stvar. Svete stvari mogu posvetiti druge stvari (Matej 23:17, 19).

D. Aspekti Posvećenja

Postoji pet aspekata posvećenja.

Prvo, vernik je posvećen u Mesiji (I Korinćanima 1:2, 30). Ovo je sfera posvećenja; ovo je vernikova pozicija.

Drugi aspekt posvećenja jeste da je vernik posvećen Rečju Božijom (Jovan 17:17). Ovo je kanal posvećenja i to tako da je vernik odvojen i očišćen Rečju Božijom.

Treći aspekt je posvećenje krvlju (Jevreji 13:12). Ovo je temelj posvećenja; vernik je odvojen za sveto korištenje na temelju krvi Mesije.

Četvrti aspekt jeste da je vernik posvećen telom na krstu (Jevrejima 10:10). Ovo je mesto posvećenja; vernik je poziciono posvećen kroz krst. Upravo je smrt Mesije na krstu postigla i omogućila poziciono posvećenje.

Peti aspekt jeste to da je vernik **posvećen verom** (Dela 26:18). Ovo je sredstvo posvećenja ; vernik je spašen po veri, opravdan je po veri, i posvećen je po veri.

E. Uzroci Posvećenja

Postoje tri različita uzroka posvećenja.

1. Učinkoviti Uzrok

Prvi uzrok je učinkovit, efikasni uzrok. Efikasni uzrok posvećenja jeste Trojedni Bog. Svaki član Trojstva je učinkoviti uzrok posvećenja.

Očeva uloga u posvećenju rečena nam je u Jovan 17:18-19; I Korinćanima 1:30; I Solunjanima 5:23; Jevrejima 13:20-21; I Petrova 1:15-16; i 5:10.

Druga Osoba Trojstva, Sin, takođe je učinkoviti uzrok u posvećenju. Uloga Sina u posvećenju opisuje nam se u Efescima 5:25-26; Titu 2:13-14; Jevrejima 2:11; 9:14; i 13:12.

Treća Osoba Trojstva, Duh Sveti, takođe je učinkoviti uzrok u posvećenju. Uloga Duha opisuje nam se u Rimljanima 15:16; II Korinćanima 3:17-18; II Solunjanima 2:13; i I Petrova 1:2.

Tako da je učinkoviti uzrok posvećenja celokupan Trojedni Bog, sa Ocem, Sinom, i Duhom, i svaki ima svoj deo.

2. Pokretački Uzrok

Drugi uzrok jeste pokretački uzrok. Uzrok koji je pokretač jeste dobra volja Božija (I Solunjanima 4:3). Vernik je pokretan ka posvećenju voljom Božijom.

3. Uzročnik preko kojeg se sve dešava (Instrumental Cause)

Treći uzrok posvećenja jeste uzrok preko kojeg se sve dešava, a to je Reč Božija (Jovan 17:17). Vernik je posvećen posredstvom Reči Božije. Vernik je očišćen pranjem u vodi Reči Božije.

F. Potreba za Posvećenjem

Zašto je opšte posvećenje toliko neophodno? Otkud tolika potreba za posvećenjem?

Prvo, svaki greh kod vernika jeste proturečnost Božijoj svetosti. Svaki put kada vernik sgreši, on protureči Božijoj svetosti. Posvećenje cilja i hoće da saobrazi vernika Božijoj pravednosti.

Drugo, gde god da postoji prisustvo greha postoji i konflikt. Dobar primer za ovo nalazimo u Rimljanima 7:15-25. Posvećenje ima za cilj da verniku dade pobedu u ovom konfliktu.

Treće, mora postojati jedna stalna i rastuća zahvalnost i prepoznavanje da iako je greh i dalje prisutan, on više ne može da gospodari. Jedna stvar je da greh živi u verniku, ali je nešto sasvim drugo da vernik živi u grehu. Svrha i cilj posvećenja jeste da zadrži vernika kako ne bi živeo u grehu, iako će vernik uvek imati greh koji će živeti u njemu sve dok ne bude na Nebu.

G. Vrste Posvećenja

Biblija nam govori o četiri različite vrste posvećenja.

1. Pripremno Posvećenje

Prva vrsta posvećenja se naziva „pripremno posvećenje,“ i o tome nam govori u II Solunjanima 2:13. Taj odlomak tretira sa odvojenjem pre spasenja. U tom trenutku, odabrana osoba jednostavno je odvojena na stranu od Boga pre nego je

spašena da se osigura da u nekom vremenu čuje Evandjelje. Pripremno posvećenje osigurava osobu da čuje i da prihvati Evandjelje.

2. Poziciono Posvećenje

Druga vrsta posvećenja naziva se „poziciono posvećenje.“ Poziciono posvećenje znači da postoji jedno spasenje od kazne za greh. Ovo je vrsta posvećenja u kojem Bog vidi vernika na temelju vernikove pozicije „u Hristu.“ Sa Božijeg stanovišta, On na vernika gleda kao da je već savršen upravo zbog vernikove pozicije u Mesiji. Zato se to i zove „poziciono posvećenje.“ Poziciono posvećenje je uvek istina bez obzira na stepen ne-svetosti koju vernik može da postigne u ovom životu. Znači, jednom kada je vernik spašen, on je automatikom u stanju pozicionog posvećenja gde Bog na njega gleda kao da je u potpunosti posvećen (Dela 20:32; Rimljani 6:1-10; I Korinćanima 1:2; 6:11; Jevrejima 10:10, 14).

Odlomci u Poslanici Korinćanima su jako posebni, jer dok čitate poslanicu uvidite da je crkva u Korintu apsolutno najgora crkva u zapisima Novog Zaveta. Među njima su bile podele, bili su duhovno nezreli, vernici su jedan drugog vukli po sudovima, neko među njima je živio u jako nemoralnoj situaciji, opijali su se za vreme Večere Gospodnje, pa ipak, Pavle im je rekao, unatoč njihovoj ne-svetosti i ne-moralu, da su posvećeni. Oni su bili u potpunosti posvećeni upravo zbog pozicionog posvećenja koje je uvek istina, ne zbog bilo čega što vernik jeste sam po sebi, već zbog onog što vernik jeste u Mesiji.

3. Progresivno Posvećenje

Treća vrsta posvećenja naziva se „progresivno“ ili „iskustveno posvećenje.“ Deset stvari treba zabeležiti o ovoj vrsti posvećenja.

Prvo, progresivno posvećenje jeste spasenje od moći greha. Progresivno posvećenje znači da vernik može da bude slobodan od moći greha (Rimljani 6:1-14).

Drugo, svrha progresivnog posvećenja jeste da vernikovo iskustvo saobrazi sa njegovom pozicijom. Poziciono, vernik je u potpunosti posvećen.

Treće, progresivno posvećenje protivi se svetovnosti, protivi se ljubavi prema ovom svetu i saobražavanju ovom svetu (Rimljani 6:22; 12:1).

Četvrto, progresivno posvećenje promovise i pomaže duhovni rast i sazrevanje (II Korinćanima 3:18; II Petrova 3:18).

Peta stvar je to da progresivno posvećenje znači da se vernik stalno saobražava slici Sina Božijeg, da bi bio sve više i više nalik Mesiji (Filipljanima 1:9-11; II Petrova 1:5-8).

Šesta stvar u vezi sa progresivnim posvećenjem odnosi se na dva sredstva posvećenja: prvo, vernik mora da preda Bogu **svoje udove kao oružje pravедnosti**, šta znači predanje svog fizičkog tela za Božiju upotrebu (Rimljani 6:13). Drugo sredstvo je **kupelju** u Reči Božijoj (Efescima 5:26).

Sedma stvar u vezi sa progresivnim posvećenjem jeste da je ono i dalje Božije delo (Efescima 2:10; II Timoteju 3:17; Titu 2:14).

Osmo, progresivno posvećenje neće doneti savršenstvo u ovom životu. Vernik će postajati sve više i više pravedan, sve više i više saobražen slici Sina Božijeg, ali nikada u ovom životu neće postići savršenstvo.

Deveto, na temelju progresivnog posvećenja, Pisma ohrabruju vernika da živi svetim životom. U Pismima, progresivno posvećenje jeste razlog za poticaje na svetost (I Solunjanima 4:3; I Petrova 1:15-16).

Deseta stvar u vezi sa progresivnim posvećenjem jeste da se ono sastoji od dva procesa. Prvo, postoji jedno postepeno uklanjanje onečišćenja i iskvarenosti iz vernikove ljudske prirode (Rimljani 6:6; Galatima 5:14). I drugo, postoji postepeni razvoj i rast novog života posvećenog i predanog Bogu (Rimljani 6:4-5; Galatima 2:19; Kološanima 2:12; 3:1-2).

4. Konačno Posvećenje

Četvrta vrsta posvećenja poznata je kao „konačno posvećenje.“ Konačno posvećenje jeste spasenje od prisustva greha, a ovo će da se dogodi tek kada se Ješua vrati. Kada se Isus vrati, vernik će tada da primi konačno posvećenje: spasenje od prisustva svih greha (Efescima 5:27; I Solunjanima 3:13; 5:22-23; Jevrejima 9:28; 10:14; I Jovanova 3:2; Judina 23, 25).

H. Doktrina o Perfekcionizmu

Neki ljudi uče da vernik može da postigne savršenstvo u ovom životu. Raspravićemo dva područja ove doktrine.

1. Temelj Doktrine

Koji je temelj da se podučava perfekcionizam? Perfekcionizam se poučava na temelju određenih odlomaka iz Pisama. Postoji jedanaest glavnih pasusa, koje koriste oni koji podučavaju perfekcionizam, da podupru svoja učenja.

Prvo, Postanak 6:9, gde nam se govori o Noju da je bio **savršen u svom naraštaju**.

Drugo, I Carevima 15:14, gde nam se govori o srcu Asinom koje je **savršeno bilo sa Gospodom sve svoje dane**.

Treće, Matej 5:48, gde Ješua kaže: **Vi dakle budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš koji je na nebesima**.

Četvrto, II Korinćanima 5:17, gde je vernik **ново створenje**.

Peti odlomak su Efežani 5:27 gde kaže da će vernici biti dovedeni u stanje „bez ljage, bez bore, sveti i bez ičeg sličnog tome.“

Šesti odlomak su Filipljani 3:15, gde kaže: **Koji smo god savršeni, ovako mislimo.**

Sedmo, Filipljani 4:13, gde kaže: **Sve mogu u Njemu.**

Osmo, Kološani 2:10, gde kaže: **i vi ste ispunjeni.**

Deveto, Jakovljeva 1:4, gde nas hrabri: **da budete savršeni.**

Deseto, I Petrova 1:16, gde zapoveda: **budite sveti.**

Jedanaesto, I Jovanova 3:6, 8-9, gde kaže: **onaj koji je dete Božije ne greši.**

Pitanje kojim se bavi perfekcionizam jeste da li Biblija zapoveda verniku da bude savršen, i pri tome oni ukazuju da je savršenstvo pripisano vernicima: Postanak 6:9 govori o tome da je Noja bio **savršen u svom naraštaju**; Knjiga o Jovu 1:1 govori o Jovu kao o savršenom čoveku; I Carevima 15:14 kaže da je srce Ase **savršeno bilo sa Gospodom sve svoje dane**; a i kroz I Jovanovu Poslanicu naglasak je stavljen na to da se bude svet i savršen. Stoga, temeljeno na ovim delovima Pisma i na ovim zapovestima, perfekcionista uče da vernik može da postigne savršenstvo u ovom životu.

2. Opovrgavanje (Odbacivanje) ove Doktrine

Ima šest stvari koje treba kazati protiv ovog učenja.

Prvo, činjenica da vernik mora da stremi, da teži ka savršenstvu nikako nije dokaz da je vernik već savršen. Težnja i stremljenje ka savršenstvu impliciraju da vernik još uvek nije savršen, a Biblija one koji veruju opisuje kao ljude koji teže ka savršenstvu celog svog života.

Drugo, u Bibliji, reč **savršen** ne znači „sloboda od greha.“ Iako Noje jeste nazvan **savršenim** u Postanku 6:9, on je sagrašio opijajući se u Postanku 9:20-24. Knjiga o Jovu 1:1 naziva Jova **savršenim**, pa ipak, o njegovim gresima možemo čitati u Jovu 42:6, tako da reč **savršen** ne znači „sloboda od greha.“

Treće, u vezi sa I Jovanovom Poslanicom, apostol uči da novi čovek ne greši, ali stari čovek i dalje greši. U I Jovanova 3:8-9, on na Grčkom koristi sadašnje vreme, tako da govori o grehu koji se stalno dešava, ali ne isključuje povremeno pojavljivanje grešnih dela. Istinski vernik neće biti kriv za neprestani greh (greh po navici), ali bi mogao biti kriv za povremena grešna dela.

Četvrto, Biblija nas takođe uči da nema nijednog koji ne greši, bio on vernik ili nevernik (I Carevima 8:46; Mudre Izreke 20:9; I Jovanova 1:8).

Peto, dok god vernik živi, postojaće i duhovna borba, a ovo ne bi bilo neophodno ukoliko bi osoba mogla da postigne savršenstvo u ovom životu (Rimljani 7:15-25; Galatima 5:16-17).

Šesto, sama činjenica da I Jovanova naređuje verniku da ispoveda svoje grehe otklanja svaku mogućnost postizanja savršenstva u ovom životu.

Posvećenje je Biblijska doktrina. Perfekcionizam u ovom životu nije Biblijska doktrina.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2019.